

УРОК ПО ИСТОРИЯ

– Вавилония... тя, Вавилония, се намира на южната част на Месопотамия и е разположена между реките Тигър и Ефрат. Тя е била бедна страна. Жителите ѝ се занимавали със земеделие... Тя, Вавилония... в нея растели само палми. От плодовете им правели брашно, вино и оцет, а от костилките – храна за добитъка. Те, вавилоняните, се делели на две племена: сумери и акади. Те били от турански произход и били големи звездобройци. Те... вавилоняните, знаели да правят и кирпичи...

Вий мислите, учителят по история Вельо Тънковратов, като се разхожда тъй замислен из класната стая и дърпа нервно рядката си брадица, че слуша какво говори изваденият на урок ученик? Нищо подобно! И как може изобщо да се мисли за вавилоняните, когато днес е пазарен ден, а следобед е последният срок на първата му полица?

Още сутринта рано жена му написа на листче да купи масло, лук, фасул, сапун, въглища, супен кокал, мушна му под мишницата и два чифта обувки за кърпене и го изпрати до вратата.

– ... Те, вавилоняните, не живеели сговорно помежду си и постоянно воювали – продължаваше ученикът. – Затова семитите ги нападнали и ги покорили. По-късно техният цар Хамураби успял да ги обедини и да закрепил царството им. Той турил в ред коритата на реките, поправил каналите, събрал разпилените жители и им създал поминък...

"... Хиляда лева за погашение на полицата, пресмяташе учителят, три месеца неплатен наем, на бакалина 930 лв., на фурнаджията 340 лв. ... за осигуровка, дребни заеми, аванси от касиера..."

– ... Най-великият цар на вавилоняните се наричал Навухудоносор... Той бил много богат и имал голям златен дворец... Там имало градини, които се наричали висящи... Имало и крилати бикове пред вратите...

"... За обърнатия костюм, за готварска печка, от старата сметка на акушерката... Събрани, чист дълг 12 000 лв. Да, чист дълг! Разход и приход. Вятър приход! Три месеца неполучена заплата и още кой знае колко няма да се получи. Кой ще я даде и ще я дадат ли изобщо някога? Ще я дадат ли?"

Ученикът отдавна бе привършил урока, мачкаше отчаяно гъбата с ръце и от време на време покашлюваше, за да обърне внимание. На третия чин един пушаше книжни топчета в гърба на другаря пред него, друг тихичко мяукаше като коте, а на крайните чинове няколко души си преписваха домашното по алгебра. Вельо Тънковратов обаче нищо не виждаше, нищо не чуваше, все по-нервно крачеше из стаята, като с едната си ръка продължаваше да скубе рядката си брадица, а другата, мушната в джоба, стискаше здраво единствената петдесетолевка. Изваденият на урок ученик кашля, киха, чака да му кажат да си седне на мястото и като не успя, започна наново да разправя урока.

Необичайното държане на учителя обаче спира най-сетне вниманието на учениците и те постепенно се смиряват. Млъкват всички и почват учудено да го наблюдават. Спря да говори и изваденият до черната дъска...

"... Това купи, онова купи, а дявол знае как може това да стане само с 50 лв. – мислеше учителят. – Килограм масло. Нека не е килограм, а половина. Нека най-после да не е масло, а мас... Половин килограм свинска мас 14 лева, за 10 лева сапун – 24 лева, лук, картофи – 10 лева. Значи – 34 лева. Половин килограм сирене 14 лева, ето ти ги 48 лева. Ами супен кокал, яйца, фасул... Поне килограм фасул да може да се вземе. Един килограм само, но как, като остават още само два лева свободни, а тези разбойници го дават 8 лева? Пфу! Скъпотия! Безобразие!?"

Учителят Вельо Тънковратов вече не може да се владее и още по-бързо почва да крачи и още по-нервно да скубе брадата си. След това с отчаян жест замахва във въздуха и без да иска, дрезгавият му глас прогърмява в тишината:

– Осем лева кило фасул! Скандал!

Изваденият на урок ученик се дръпва уплашено към стената. Другите, опулили очи, го гледат изумени. Той се сепва, надига смутено глава, мъчи се да се усмихне, но не може. После грабва дневника от катедрата, хлопва вратата и излиза бързо като подгонен.